

ТАБЛИЦА IV

Отъ коя дата	П а п и р о с и						Т ю т ю н њ			Енфие	Пури на парче лв.	Срѣдно на кгр. лева	Забел.
	Сп.	ЕЕ	Е	I к.	II к.	III к.	I к.	II к.	III к.				
1911 г.	—	—	32.50	18	13.70	—	17	11	7	10	0.05	—	зл. лв.
	—	—	857	506	370	—	459	297	189	270	1.35	—	кн. „
12. XI. 1918	—	—	100	82	70	—	65	60	42	20	0.25	70	
21. VII. 1919	—	—	80	60	50	—	48	44	26	20	0.25	51.33	
26. XII. 1921	—	150	135	90	75	65	90	70	34	80	1.00	78.60	
27. VI. 1922	—	150	135	90	75	70	90	70	40	80	1.00	90.00	
7. X. 1922	—	300	185	140	100	70	90	70	40	80	1.00	124.75	
1. III. 1924	—	325	210	165	125	95	165	95	—	80	1.00	168.55	
1. VII. 1924	—	340	222	176	135	103	176	103	—	100	1.20	179.30	
18. V. 1926	—	450	325	220	183	130	176	103	—	100	1.50	226.74	
22. VIII. 1928	—	450	325	220	183	140	176	103	—	100	1.50	228.14	
4. III. 1931	—	450	385	277	240	165	176	103	—	100	1.50	256.58	
1. I. 1932	—	550	410	292	255	175	176	103	—	100	1.50	280.14	
1. XII. 1933	—	550	410	292	205	175	176	130	103	100	1.50	255.12	
31. XII. 1935	550	450	360	292	205	175	176	130	103	100	1.50	276.66	
1. VIII 1937	340	340	340	292	205	175	176	130	103	100	1.50	146.00	

гътъ презъ 1933 г. — 195.44 лв. на кгр. Презъ 1935 г. облогътъ е спадналъ на 184.05 лв., за да достигне презъ 1936 г. на 178.88 лв.

4. Хвърля се въ очи връзката между количеството на консумиранитѣ на глава обандеровани тютюнови издѣлия и сумата, която фискътъ получава отъ килограмъ такива издѣлия (срѣдниятъ облогъ на кгр.): колкото е по-низъкъ облогътъ на кгр. тютюнови издѣлия, толкова по-голъмо е количеството на изконсумиранитѣ тютюнови издѣлия.

Тия цифри подчертаватъ ясно, че кризата, която засегна много силно нашето селско население, го лиши отъ възможността да консумира обандеровани тютюнови издѣлия. Но щомъ се започна съживяването въ стопанството ни, консумацията на глава отъ населението започна да се покачва, приходитѣ на фиска да се увеличаватъ.

5. Международно установениятъ индексъ за консумацията на тютюнови издѣлия е 1,5 кгр. на глава отъ населението. При такъвъ коефициентъ България, съ своето 6 милионно население, би трѣбвало да изпуща около 9,000,000 кгр. тютюнови издѣлия! А виждаме, че най-голъмото количество обандеровани тютюнови издѣлия сж били изпущени презъ 1925 год. — 5,214,089 кгр. или по 981 грама на глава, а най-малко е било

това количество презъ 1934 г. — 3,191,445 кгр. или 578 грама на глава.

Това показва, че държавата не е успѣла до днесъ да обхване цѣлата консумация на тютюнови издѣлия въ страната и да приложи напълно принципа — всѣки пушачъ да си плати данъка.

Редомъ съ консумацията на тютюнови издѣлия, излѣзли отъ фабрицитѣ, върху които сж платени опредѣленитѣ налози, въ страната се пуши въ широки размѣри и тютюнь, върху който не е платенъ никакъвъ данъкъ.

Това съставя контрабандното пушене, което подяжда силно приходитѣ на фиска. Това контрабандно пушене у насъ е силно развито въ селата. При по-внимателно преглеждане цифритѣ на горнитѣ таблички се констатирайтъ причинитѣ за тая контрабанда. Една отъ най-главнитѣ такива е недалновидната бандеролна политика на държавата въ близкото минало.

Съблазнена отъ мисълта да получи колкото се може повече приходи отъ тоя обектъ, държавата на нѣколко пѣти увеличи размѣра на бандеролното право (таблица IV) и съ това заскъпи твърде много тютюновитѣ издѣлия. Тя нѣмѣ търпението да изчака нормалното постепено увеличение на постѣпленията отъ бандеролъ. Търсейки ресурси, тя избра най-лошия пѣтъ; вмѣсто